

EDITORIAL

VAN DIE REDAKSIE

Transkei and Ciskei Research Society

The inaugural meeting of this remarkable Society took place in East London from 6 to 8 March 1970. A foreword was written by the Honourable the Commissioner-General for the Xhosa National Unit, Mr J. H. Abraham, and the first office-bearers included the President, Dr P. J. Kloppers; the Chairman, Dr G. Daynes and the Secretary, Dr E. F. Rose.

The aims of the Society were to draw together those who are interested in research; to discuss research projects and other matters of mutual interest and to hold periodic conferences; and to record and file information on the diseases, customs and environment of the people in the Transkei and the Ciskei before these change or disappear.

For those readers who do not know South Africa, the Transkei and Ciskei can be defined respectively as regions beyond and on this side of the Kei River, reckoning from Cape Town or Port Elizabeth. The river discharges into the Indian Ocean a little north of the port of East London in the Cape Province. Traditionally, it is the home of the Xhosas. South of the Ciskei lies the Fish River, which was for some time in the 18th and 19th centuries the formal boundary between the Cape Colony and the Xhosa people. It was therefore the focus of the so-called Kaffir Wars. Both areas are now sites of political evolution into Homelands for the Xhosa people, with relative autonomy which will eventually lead to independence.

The proceedings of the most recent meeting of the Society are recorded in this issue. The Society has been noteworthy for the breadth of its approach.

It has produced valuable reports on health education, personnel and on meeting the medical needs of the Transkei and Ciskei Bantu Homelands. One of its conferences has been focused on the history of the Transkei and Ciskei. The inaugural meeting included discussions on epidemiology, nutrition, environment and disease, initiation ceremonies, archaeology, and tuberculosis. Later meetings have amplified these subjects and have added cardiomyopathy, oesophageal carcinoma, and resistance to drugs and insecticides.

The Society is unique in the scope of its interests, its enthusiasm, the co-operation between scientists in widely different fields, and in the dedication of a large percentage of the members to applying scientific knowledge to the relief and welfare of the indigenous inhabitants. As a natural philosophy society, it reminds us of the Invisible College in Oxford in the mid-seventeenth century, which developed into the Royal Society.

A good deal of the interest and enthusiasm has been provided by medical men and women, notably by Dr G. Daynes of St Lucy's Mission, Dr E. F. Rose of East London, who is well known for her work on endemic oesophageal carcinoma, and Dr P. J. Kloppers of Pretoria. However, they have been ably supported by other academics and scientists, particularly from Rhodes University and Fort Hare College. The Noristan pharmaceutical firm of Pretoria has been generous in its financial support. The only disappointment is the slow development of indigenous membership and enthusiasm.

Publikasie van Kongresreferate

Dit is belangrik om weer eens ons lesers se aandag te vestig op die Mediese Vereniging se Regulasies betreffende die hou van Suid-Afrikaanse Mediese Kongresse, soos op 30 Junie 1960 uitgevaardig.

Bepaling 16 het hier betrekking:

'Onderhewig aan die bepalings van 118, IV2g en V3f van hierdie Regulasies, moet outeurs van verhandelinge wat op die Kongres gelewer word, toestem dat die verhandelinge volgens goeie denke van die Redakteur in die Vereniging se amptelike tydskrifte gepubliseer word. Indien 'n outeur sy verhandeling in enige ander tydskrif wil publiseer, moet hy alvorens hy stappe in dié rigting neem eers die geskrewe toestemming van die Vereniging se Redakteur verkry.'

Daar is veral drie aspekte van hierdie Regulasie wat aandag vereis. In die eerste plek moet ons in gedagte hou dat die tydsvloer van 14 jaar sedert die Regulasie gewysig is, belangrike veranderinge in die tegniek van referaatlewering gesien het. Die Verordeninge en Regulasies van die Mediese Vereniging word juis op die oomblik nagesien, maar intussen staan hierdie bepaling nog soos hierbo aangehaal. Soos ons reeds vantevore uiteengesit het, is die moderne gebruik van oudiovisuele hulpmiddels nou so 'n ingeburgerde deel van kongresreferate dat die publikasie van die lesings nie kan geskied alvorens die onderwerpe eers weer deur die referente in die vorm van artikels vir die *Tydskrif* verwerk is nie. Vanuit 'n bloot praktiese oogpunt moet ons aanvaar dat 'n belangrike persentasie van die referate wat deesdae by enige kongres gelewer word, nie vir publikasie aangebied sal word nie, bloot omdat hulle nie vir 'n tydskrif nie, maar vir 'n lewende gehoor ontwerp is.

Ten tweede moet kongresorganiseerders asseblief daarop let dat alle deelnemers, en veral buitelandse gaste, tydig op hierdie bepaling gewys moet word. Dit gebeur herhaaldelik dat ons een of ander besonder belangrike referaat by die Mediese Vereniging se kongresse aanhoor, om dan te ontdek, wanneer die outeur om 'n afskrif gevra word, dat hy dit reeds aan 'n ander, dikwels buitelandse, tydskrif toegesê het. Dit moet egter duidelik gestel word dat hierdie eerstereg van die *Suid-Afrikaanse Mediese Tydskrif* nie onredelik of onverbidlik deurgevoer sal word nie. Met oorlegpleging kan een of ander bevredigende oplossing altyd gevind word, soos byvoorbeeld as 'n buitelandse gas weens sy besondere werksomstandighede graag sy navorsing in sy eie, plaaslike tydskrif wil laat publiseer. Die belangrike punt is egter dat hierdie referate by die *Tydskrif* tuishoort tot tyd en wyl ander uitsluitel verkry is. Ewemin beteken die bepaling dat referate wat wel aangebied word outomaties aanvaar moet word. Dit bly steeds die prerogatief van die Redakteur om te besluit welke manuskripte wel gepubliseer sal word.

Ten derde is daar effense onduidelikheid of hierdie Regulasie ook sonder meer op tussentydse kongresse van groepe en ander byeenkomste wat wel onder die Mediese Vereniging se vleuels plaasvind, van toepassing is. As mens dit in die gees van die Vereniging se werksaamhede en sy oordekkende vlerkwydte sien, is die Regulasie seker wel van toepassing, maar of dit afdwingbaar is, is 'n ander saak. Hoe dit ook sy, dit sou aangenaam wees om te weet dat wanneer enige kongres of simposium onder die vlerke van die Mediese Vereniging gehou word, die referate se eerste tuiste die Vereniging se *Tydskrif* is.
